

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้การควบคุมสิ่งแวดล้อมต่อการเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนยานนาวาเวชวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ในการศึกษาวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งมีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนมากที่สุดในชั้นเรียน จำนวน 10 คน สุ่มเลือกเป็นกลุ่มทดลอง 5 คน และกลุ่มควบคุม 5 คน
2. การออกแบบวิจัย ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบมีกลุ่มควบคุมทดสอบก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล (ABF Control group design)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 3.1 แบบบันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นสำหรับผู้รับการทดลองใช้ในระยะเวลาฝึกกระบวนการควบคุมสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียน
  - 3.2 แบบบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับผู้สังเกต ใช้บันทึกพฤติกรรมนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 10 คน
  - 3.3 แบบบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองแต่ละคนใช้ในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมตนเอง
  - 3.4 ตารางกราฟสำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองแต่ละคนใช้บันทึกร้อยละของพฤติกรรมตั้งใจเรียนของตน
  - 3.5 ตารางเทียบร้อยละของพฤติกรรมตั้งใจเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มทดลองใช้บันทึกกราฟ

- 3.6 แบบบันทึกรายงานการให้การเสริมแรงตนเองสำหรับนักเรียนกลุ่มทดลอง
- 3.7 เครื่องเล่น เทปให้สัญญาณช่วงเวลาในการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมสำหรับ

ผู้สังเกต 2 คน

4 วิธีดำเนินการ

- 4.1 ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสภาพชั้นเรียน จากนั้นจึงเลือกพฤติกรรมเป้าหมาย 2 พฤติกรรม ได้แก่ มองครูหรือสิ่งที่ครูบอกให้มองขณะที่ครูกำลังสอน และทำงานตามที่ครูสั่งในชั้นเรียน
- 4.2 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกชั้นเรียนที่นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนมากที่สุด แล้วประกาศรับสมัครนักเรียนเข้ารับการฝึกกระบวนการควบคุมสิ่งเร้า เพื่อเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียน จากนั้นดำเนินการสังเกตพฤติกรรมพร้อมทั้งขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอน เสนอรายชื่อให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่ตั้งใจเรียนมากที่สุดในห้องเรียน ดูความสอดคล้องของข้อมูลทั้งสองพิจารณา คัดเลือกนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง 10 คน แล้วสุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 5 คน กลุ่มควบคุม 5 คน
- 4.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4.4 ฝึกผู้สังเกต
- 4.5 สังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในระยะข้อมูลพื้นฐาน เป็นเวลา 2 สัปดาห์
- 4.6 ดำเนินการฝึกกระบวนการควบคุมสิ่งเร้า เพื่อเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียนให้นักเรียนกลุ่มทดลอง เป็นเวลา 2 วัน
- 4.7 สังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในระยะปรับพฤติกรรม เป็นเวลา 6 สัปดาห์
- 4.8 สังเกตและบันทึกพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในระยะติดตามผล เป็นเวลา 2 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมที่มีค่าความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตตั้งแต่ 0,60 ขึ้นไป มาเทียบเป็นร้อยละของพฤติกรรมตั้งใจเรียน แล้วเสนอดารางและ

กราฟแสดงค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยร้อยละของพฤติกรรมตั้งใจเรียนในระยะเวลาต่าง ๆ ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นรายกลุ่มและรายบุคคล

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลอง โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม 2 ทางแบบวัดซ้ำ (Two-Way ANOVA with Repeated Measures) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีทดสอบคูกี (Tukey's (a) test)

ผลการวิจัย

พฤติกรรมตั้งใจเรียนในระยะเวลาที่ใช้กระบวนการควบคุมสิ่งเร้าและระยะติดตามผลของนักเรียนกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าระยะข้อมูลพื้นฐาน และเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมตั้งใจเรียนในระยะเวลาที่ใช้กระบวนการควบคุมสิ่งเร้าและระยะติดตามผลเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้การควบคุมสิ่งเร้าสามารถเพิ่มพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาติดตามผลพฤติกรรมตั้งใจเรียนของนักเรียนในระยะยาว เช่น ในช่วง 3 เดือนหรือ 6 เดือน เพื่อดูว่านักเรียนยังคงรักษาระดับพฤติกรรมตั้งใจเรียนต่อไปได้หรือไม่
2. ควรมีการนำเอาวิธีการควบคุมสิ่งเร้าไปใช้แก้พฤติกรรมที่เป็นปัญหาอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมการใช้เวลาในการเรียนที่ไม่เหมาะสม พฤติกรรมการบริโภคอาหารเกินขนาด พฤติกรรมการสูบบุหรี่ เป็นต้น